

Обсяг витрат державного бюджету у 2016 році склав 682,1 млрд. грн., а доходи державного бюджету склали 612,1 млрд. грн., дефіцит державного бюджету склав 70,1 млрд. грн. [1]

Подолання хронічного дефіциту державного бюджету має будуватися на принципах соціальної справедливості. Тому для самозайнятих громадян та малого бізнесу можуть бути преференції власне в оподаткуванні.

Для подолання проблем наповнення бюджету потрібно:

– державна присутність вона має обмежитися виключно підтримкою соціально найуразливіших верств та грантами на навчання найталановитішої молоді. Це не означає, що освіта й лікування мають бути обов'язково платними мова може йтися про використання медичного й освітнього страхування;

- страхування від безробіття, виробничого травматизму та інвалідності. Базовий рівень виплат міг би забезпечуватися за рахунок обов'язкового пенсійного страхування в обсязі наявної частки відрахувань до відповідних фондів із мінімальної заробітної плати.

Отже як висновок можна сказати, що структура й динаміка бюджетних надходжень свідчать про низьку ефективність стягування прямих податків із доходів фізичних осіб, базою для яких є лише офіційна частина виплат і прибутки малої частини підприємств. Подолання хронічного дефіциту державного бюджету має будуватися на принципах соціальної справедливості. Щоб подолати проблему наповнення бюджету треба щоб державна присутність обмежитися виключно підтримкою соціально найуразливіших верств, потрібно запровадити страхування пенсій, освіти, медичне страхування, тощо.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бюджетний моніторинг. Аналіз виконання бюджету за 2015 рік. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.ibser.org.ua/sites/default/files/kv_iv_2015_monitoring_ukr.pdf
2. Доходи Державного бюджету України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://index.minfin.com.ua/budget/income/?2015>

Максим Грицай,

студент 1 курсу

Бердянського економіко-гуманітарного коледжу БДПУ

Наук. керівник: **Р.І.Богданов,**

майстер виробничого навчання (БЕГК БДПУ)

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ГОТОВИХ ПРОДУКТІВ ХАРЧУВАННЯ

Сучасний підхід до розробки рецептурного складу харчових продуктів базується на обранні певних видів сировини та додаткових компонентів у співвідношеннях, які забезпечують досягнення прогнозованої харчової цінності готового продукту. Розробка продуктів харчування із заданими якісними характеристиками є можливою за

допомогою математичного моделювання їх рецептурного складу. Як основу моделювання ми пропонуємо використовувати принципи харчової комбінаторики.

Харчова комбінаторика – це створення харчових продуктів із заданими функціональними властивостями. Це новий напрямок науково-технічного прогресу, який розвивається на межі харчової технології, медицини, токсикології, генетики й дієтології з метою вирішення різноманітного комплексу завдань, що виникають під час теоретичного обґрунтування та практичного розроблення нових видів харчових продуктів профілактичного призначення. Дотримання на практиці принципів харчової комбінаторики дозволяє мінімізувати ризик завдання шкоди здоров'ю людини.

Як основні принципи харчової комбінаторики можна виділити такі.

1. Принцип безпечності й доброякісності передбачає використання сировини, матеріалів і збагачувальних добавок у кількостях, рекомендованих санітарними органами для використання в харчовій промисловості. Також важливими є робота з відомими постачальниками для запобігання фальсифікації сировини; вивчення впливу як штучних, так і природних компонентів їжі на стан організму людини.

2. Принцип необхідності використання полягає в тому, що недоцільно використовувати харчові добавки, якщо бажаного ефекту можна досягти шляхом технологічної обробки напівфабрикатів. Не дозволяється введення харчових добавок для маскування технологічних дефектів, оскільки це може призвести до псування або зниження якості харчових продуктів. Використання цього принципу дозволяє знизити, по-перше, ціну, по-друге, токсичне навантаження.

3. Принцип сумісності передбачає, що під час розробки необхідно використовувати технологічно та хімічно сумісні добавки й сировинні компоненти.

4. Принцип переважного використання та рівнозначності контролю передбачає використання харчових добавок і сировинних компонентів переважно природного походження.

5. Принцип кінцевого контролю й вірогідності декларування передбачає визначення токсичності не тільки добавок, але й кінцевого продукту. За умови декларування в продукті спеціальних властивостей (лікувальних, профілактичних) необхідно підтверджувати їх наявність на основі медико-біологічних досліджень.

Висновок: щоб виробляти якісну продукцію, потрібно бути чесним у відношенні якості сировини, санітарного стану, кількості і якості харчових добавок, та якісного контролю готової продукції.

ЛІТЕРАТУРА

1. Орещенко А.В. Пищевая комбинаторика и генетическое здоровье человека / А.В. Орещенко. – М.: Пищепромиздат, 1999. – 266 с.
2. Мардар М.Р. Маркетингові дослідження споживних мотивацій та переваг при виборі нових видів сухих сніданків / М.Р. Мардар, Л.О. Валевська, Е.І. Погонцева // Зб. наук. пр. Одеської нац. академії харчових технологій. – Вип. 36, т. 1. – О.: ОНАХТ, 2009. – С. 242-247.

3. Мардар М.Р. Харчовий статус населення України / М.Р. Мардар // Зб. наук. пр. Одеської нац. академії харчових технологій. – О.: ОНАХТ, 2012. – Вип. 4, т. 2. – С. 167-171.

Анастасія Дворецька,
студентка 2 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Наук. керівник: **Т. Ф. Сидорченко,**
к.е.н., доцент (БДПУ)

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ : СУТНІСТЬ, ЦІЛІ ТА МЕЖІ

Актуальність: З розвитком промислових корпорацій і перетворенням їх в первинну структурну ланку економіки втручання держави в регулювання економічних процесів поширилося. Антимонопольне регулювання стало невід'ємною рисою функціонування та розвитку економіки. Як стала система державне регулювання склалася вже після II світової війни під дією як внутрішніх причин, так і зовнішніх факторів, серед яких – формування світової системи соціалізму, криза світової системи колоніалізму, її розпад та утворення молодих незалежних держав. Саме тому необхідно знати функції і цілі державного регулювання економіки.

Ступінь досліджувальної проблеми: Це питання висвітлювати такі вчені, як О. Є. Новіков, А. Задоя, Ю. Петруня, К.Р. Макконнелл, С.Л. Брю.

Мета та методи дослідження: Метою цього дослідження є теоретичне обґрунтування державного регулювання економіки.

Сутність дослідження: Проблема комплексного з'ясування сутності регулювання економіки, цілей і меж державного регулювання, його основних функцій у процесі еволюції економічної системи є однією з основних при з'ясуванні оптимальних шляхів її розвитку. Ядром господарського механізму на сучасному етапі є державне регулювання економіки.

Державне регулювання економіки (ДРЕ) — це система заходів задля здійснення підтримуючої, компенсаційної та регулюючої діяльності держави, спрямованої на створення нормальних умов ефективного функціонування ринку та вирішення складних соціально-економічних проблем розвитку національної економіки й всього суспільства [1].

Необхідність втручання держави в економіку зумовлена, наприклад, створенням умов для ефективного функціонування ринкового механізму, усуненням негативних наслідків ринкових процесів, захистом національних інтересів на світовому ринку.

Які ж цілі у ДРЕ? Група головних цілей (функції держави) – вільний розвиток суспільства, правовий порядок, зовнішня і внутрішня безпека. Практично орієнтовані (макроекономічні) цілі – економічне зростання (приріст валового національного продукту), повна зайнятість, стабільний рівень цін, зовнішньоекономічна рівновага.